

?

IX.

20. Juni 1531.

Claudius Cantiuncula an J. A. Brassicanus.

S. Quamquam nunc tandem profligata barbarie studiisque melioribus in suam possessionem reuersis magnum est inter tot ac tantos rei praeclare gestae gerendaeque duces uel graminea corona donari ac tantum non in postremis consistere, ampliorem tamen orbis spem de te concepit splendidiusque ingenii tui specimen attulisti, quam ut in tertii aut quartis tibi, quod ais, consistendum sit. Qui enim, quod tu magna cum laude tua fecisti, transmarinae Veneris ornamenta latinis studiis adiunxit, qui iuris ciuilis ita studiosus est, ut simul poëtarum lusus ac aenigmata, superioris aetatis historias, philosophorum sententias et paradoxa cognita habeat perspectaque, tum in rebus quoque theologicis haud vulgariter uersatus est atque ita (ut uno uelut fasce omnia complectar) encyclopaediam absolutum, ab hoc certe nihil non excellens ac numeris omnibus absolutum praesertim in principe sibi facultate expectari par est. Itaque uanus est mi Brassicane metus ille tuus, ne praestare id quod a te petitur possis. Tantum adnitare; succedet. Satis diu in prolusoriis haesisti; adgredere nunc iustum, quae tibi dudum in legibus decreta est, prouinciam. Neque enim aliter tuam nobis fidem liberaueris. Adagiis tamen tuis¹ quominus tres illae centuriae adiiciantur, tum de praenominibus antiquis libellus praemittatur, haudquaquam intercedo, sed nolim id genus lucubrations, quantumlibet doctas et elegantes, operi iusto moram adferre. Ego cuius conatus, si ad studia tua conferantur, umbra sunt, nihil aeque in uotis habeo, atque olim posse quo frueris otio literato frui, hac tantum fini, ut pro mea uirili symbolam aliquam studiis nostris [operam] conferre queam, quin et suffuratis

¹ Es sind Brassicanus Adagien gemeint, die er unter dem Titel: Proverbiorum symmicta . . . Pythagorae symbola etc. Viennae 1529 herausgab. Cf. des Erasmus Urtheil darüber in dessen Briefe an Brassicanus [Opera III, 1289], der wegen seiner Kenntniss in beiden Literaturen gerühmt und zur Nacheiferung angeregt wird. 1533 fällt Erasmus freilich ein sehr wegwerfendes Urtheil über dessen Prouerbien und Briefe deren Ausbleiben er leicht ertragen könne [cf. Opera III, 1757].